

toft, der har stillet Kravet saa stærkt i Dag: Hvis Valgene give Flertal for ham og Delegationen, og han overtager Regeringen paany, og han vil fremme sin lille Grundlovsændring — hvad han naturligvis vil, da det er hans Standpunkt — og han dernæst skal skride til Opløsning af de kongevalgte, hvorledes vil han da gaa frem ved denne Opløsning? Naar det viser sig, at det ærede Medlem ikke svarer derpaa, har han indrømmet Humbugsagtigheden i hele sin Argumentation.

A. P. Andersen: Den højtærede Konseilspræsident forsøgte denne Gang som de foregaaende at knibe uden om. Han har jo Gang paa Gang, naar han er bleven tvungen ind paa det Faktum, at han sidder paa en Mindretalsregering, sagt: Vedtag et Mistillidsvotum, saa skulle De faa Opløsning Dagen efter! Derimod udtalte han ikke, at det var hans Hensigt at opnaa Tilladelse til eller Mulighed for en Opløsning. Han har sagt under alle Forhandlinger i Tinget: Vedtag et Mistillidsvotum, og De skulle faa Opløsning straks! Det er altsaa den højtærede Konseilspræsident, der er gaaet langt udenfor den Kompetence, som en parlamentarisk Minister har, og bagefter fortryder han det.

Konseilspræsidenten (Zahle): Det hører dog virkelig til parlamentarisk Børnelærdom, at naar en Minister siger, at der vil ske en Opløsning af Tinget, indeholder denne Erklæring, at det paagældende Ministerium vil tilraade Kongen at gaa til en Opløsning. Men Kongen, som er ansvarfri, er udenfor Debatten.

A. P. Andersen: Nu viser det sig altsaa, at den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser om, at vi sikkert vilde faa Valg, saa snart der var vedtaget et Mistillidsvotum til Ministeriet Zahle, var grebet ud af Luften. Det vidste Konseilspræsidenten ingenting om, det var muligvis et Forsøg paa at lave en Stemning, om det kunde lykkes.

Konseilspræsidenten (Zahle): Den omtalte Udtalelse af mig er fremsat med samme Sikkerhed som enhver anden parlamentarisk Udtalelse fra et Ministerium.

A. P. Andersen: En parlamentarisk Ministerchef kan efter min Mening ikke fremsætte Udtalelser, om hvilke han ikke ved, om de kunne ske Fyldest. Det har den ærede Minister gjort Gang paa Gang.

Konseilspræsidenten (Zahle): Naar et Ministerium bliver spurgt: Vil Folketinget i de og de Tilfælde blive opløst, og Svaret lyder Ja, det vil det blive, sætter Ministeriet al den Magt, det raader over, ind paa det, og mere kan ikke ventes eller forlanges af noget som helst Ministerium.

Rode: Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) fremsatte en Bemærkning om de Udtalelser angaaende Forsvarssagen, som ere faldne tidligere. Jeg tror, det er nødvendigt, inden denne Debat slutter, at oplæse de Ord, som ere faldne fra den højtærede Forsvarsminister under anden Behandling af Finansloven, den Gang det stod frit for de Herrer, om de vilde stemme for de 6 Mill. Kr.s Udskydelse eller ikke. Den højtærede Forsvarsminister udtalte, at hvis der efter Valget sidder et Folketing af samme Sammensætning som det nuværende, vil „enhver Regering antagelig paa Finansloven foreslaa de Bevillinger, som vilde føre til en forholdsvis Fordeling for det følgende Finansaar af Udgifterne ved disse Forsvarsloves Gennemførelse“, og saa fortsatte han: „Hvis der derimod til Efteraaret maatte være et Ting af en anden Sammensætning, anser jeg det for en Selvfølge, at Spørgsmaalet om, hvad der opføres paa Finanslovsforslaget og hvilke Lovforanstaltninger der bringes i Forslag, ere afhængige af dette Tings Sammensætning.“ Der hørte dette Ting med klare Ord ved anden Behandling, at Regeringen forbeholdt sig sin Stilling, hvis der var et Flertal for dens Anskuelser efter Valgene. Men de Herrer vilde ikke høre det, thi de Herrer havde lavet sig en Fantasi om, at de 6 Mill. Kr. kun vare en Udsættelse og ikke kunde blive andet end en Udsættelse. De Herrer vare rejste ud i Landet og havde sagt, at det var ingen Besparelse, og at det under ingen Omstændigheder kunde blive det. De Herrer rejste igennem Landet med denne lavede Fantasi.

Men det, der siden er sket, er ikke andet